

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto
 11. uri predpoldno ter stane z izrednimi prilogi
 s »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti pre-
 mana ali v Gorici na dom pošiljana:
 vse leto . . . . . 13 K 20 h, ali gl. 6-60
 pol leta . . . . . 6 » 60 » » 3-30
 četrt leta . . . . . 3 » 40 » » 1-70
 Posamične številke stanejo 10 vin.
 Naročnino sprejema uradništvo v Gosposki ulici
 št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček
 vsak dan od 8. ure zjutraj do 3. zvečer; ob nedeljah
 pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane na
 plačila se ne oziramo.
 Oglasi in poslanice, se računijo po peti vrstah čr-
 kano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsake
 vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostora
 — Reklame in spisi v uradniškem delu 15 kr. vrsta.
 — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako od-
 govornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst.
 Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12.
 dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
 praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravištvo se
 nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v
 tiskarni.

Naročnina in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katero ne
 spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
 upravništvu.

„PRIMOREC“

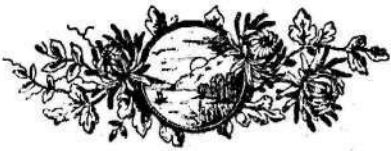
izhaja neodvisno od »Soč« vsak petek in stane vse
 leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v
 naši knjigarni, v tobakarni Schwarz v Solski ulici,
 Jellersitz v Nunski ulici in v Korenski ulici št. 23.
 — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu dela
 Caserna.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Slava Prešernu!

Ponosnega čela se smemo postaviti
 na stran drugih narodov, kadar gre za
 to, da se merijo glede svojih duševnih
 velikánov, učenjakov, pesnikov, globo-
 kih mislecev. Kajti tudi mi Slovenci
 imamo take moše. Obilo učenjakov smo
 že dali svetu, obilo veljavnih mož se je
 že porodilo med našim narodom. Kakor
 na drugih poljih, tako imamo tudi na
 polju poezije sloveče pesnike. Med njimi
 pa zavzema prvo mesto

Franca Prešeren.

Kdo je Prešeren, ni treba podrob-
 neje razlagati, saj ga pozna vsak izmed
 nas; vsak tudi le količkaj izobražen
 Slovenec pozna njegovo ime.

Prešernu, pesniku-velikanu, je po-
 stavljen v Ljubljani lep spomenik, in
 jutri ga odkrijejo.

Izpolnjena je vroča želja sloven-
 skega naroda, storjena je naša velika
 narodna dolžnost.

Gorje narodu, ki ne ve ceniti svo-
 jih duševnih velikánov, gorje mu, ker
 kaže, da nima več življenske sile v
 sebi, da propada, umira, da se ob prvi
 priliki potopi v drugem narodu.

Naš slovenski narod pa živi, in
 dasi ima dosti notranjih in zunanjih
 sovražnikov, jih premaguje, ter kaže
 svojo življensko silo vedno očitneje, in
 kar se tiče upoštevanja naših veljavnih
 mož, se trudimo, da ne zaostajamo za
 drugimi rodovi. Seveda se pri nas ne
 more prirejati velikanskih šumečih slav-
 nostij, ki bi bile približne slavnostim
 večjih narodov, držimo se pač naših
 razmer, naših okoliščin, in v teh sla-
 vimo onega, kdor je slave vreden!

In največje slave je vreden naš
 pesnik-velikan Franca Prešeren!

V tistih časih, ko se je začelo zo-
 pet daniti na polju slovenske prosvete,
 je vstal pesnik ter pel v našem jeziku
 tako dovršeno, tako lepo, tako milo, v
 tako gladki slovenščini, da se je mar-
 sikedo začuden vpraševal: Odkod pa
 ti glasovi? Odkod ta jezik? In odkod
 ta genij, ta pesnik po božji milosti?

Dasi so prihajali in še prihajajo
 nad naš narod temni oblaki, dasi se
 pritiska nanj ter se ga hoče spraviti na
 kriva pota, vendar stojimo še trdni pod
 zastavo narodne zavednosti in napredka,
 in pod to zastavo gledamo tudi na Pre-
 šerna, pod to zastavo mu postavljamo
 spomenik ter ga častimo. Ta spomenik
 naj bo tudi vodnik Slovencev! Kaže
 naj na tista rodoljubna pota, katera
 vidimo v večnih poezijah Prešerna, in
 kaže naj tujcu, da tudi mi imamo kralja
 v kraljestvu poezije, da se tudi med
 nami porajajo veliki duhovi. Spomenik
 naj budi v vsakem Slovincu narodno
 zavest in ponos naj ga navdaja pri
 spominu na slavnega moža.

Spomenik se dviga, in prodrta
 je tema, ki je hotela zakriti Prešerna
 živega, prodrta je tema, ki ga je pe-
 hala kasneje v pozabljenost. Zategadel
 ima spomenik Prešernov še toliko večjo
 vrednost.

Le v naprednem življu med Slo-
 venci tiči pravi boj za naš obstanek, le
 tu klije pravo stremljenje po boljši
 prihodnosti, le tu se deluje za splošno
 izobrazbo ljudstva. Tu sem spada tudi
 čišlanje naših velmož. in iz tega je po-
 stal Prešernov spomenik.

Slovesen, velik dan bo jutrišnji
 dan, za celo Slovenijo pomenljiv izre-
 den praznik. Praznujmo ga torej lepo,
 dostojno, kakor se spodobi nasproti tak-
 emu duševnemu velikanu! Vse oči se
 obračajo proti Ljubljani, in v sloves-
 nem trenutku, ko pade zastor ter se
 odkrije spomenik, zakličimo tudi iz naše
 dežele, mi obmejni Slovenci, v zbor
 glasov iz cele Slovenije:

Slava Prešernu!

DOPISI.

Z Vipavskega. — Jedna najsimpatičnejših
 vasij na Vipavskem je vas Dobravlje. V Do-
 bravljah prebiva žilavi vipavski Slovenec, v
 Dobravljah pa tudi živi naša slovenska stvar.
 Tamošnji gospod učitelj pa se res trudi, vzbujati
 med vaščani zanimanje za naš splošni na-
 predek. Bralno in pevsko društvo ima dober
 pevski zbor, sedaj so ustanovili tamburaški
 zbor, o katerem je tudi upati, da se obnese.
 Vesel sem zapuščal na svojem izletu Dobravlje,
 ne tako vesel pa sem odšel iz Rihemberga.

V Rihembergu živi sedaj dosti Lahov iz
 kraljestva. Ti ljudje so jako predrzni — ne-
 katera domača dekleta pa neumna, da kaj
 verjamejo tem zvitim tičem. Posebno dve se
 družita z Lahom vsaki priliki, skoro sta po-
 stali že polentariči. Z Lahom prepjevata laške
 pesmi ter tako pomagata žaliti Slovence. To
 ni lepo. Slovensko dekle naj se drži sloven-
 skega fanta!

Iz Slovenske Benedicije. — Dne 30. avg. smo
 doživeli obletnico, ko se je ponesrečil nepo-
 zabljeni kurat v Dreki č. g. Jožef Gožnjak
 v gori Kolovrat. Od tistega časa so bili v
 Dreki brez kurata. Kakor je bilo že nazna-
 njeno, so se usiljevali za kurata kaplan Tru-
 šnik od Kodermacev v občini Prepotno. Višje
 duhovne oblasti so videle, da Drečani ga ne
 marajo, ker je bil telesno nesposoben in je
 grbav, ali hotele so ga vsejedno instalirati in
 usiliti po riemanjsko. Ali ni jim šlo.

V soboto na 10. junija so si izbrali dan
 za instaliranje, ne da bi kaj vedeli občani o
 tem. Najeli so delegata iz Čedad in tri ka-
 rabinjere od Sv. Petra. Kaplan Tonček je
 ukupil smodnika, izposodil si je topiče, najel
 nekaj ljudi, da so streljali za dobro plačilo,
 ali na zemlji, ki ne spada pod občino Dreško,
 čez mejo občine si niso upali s topiči. Ko sli-
 šijo v bližnjih vaseh prve strele, barajo, kaj
 to pomeni. Došel je glas, da vodijo orožniki,
 delegat in kanonik iz Čedad usiljenca Ton-
 četa. Kaj storiti? Hitro se zbere mladina in
 nabere vsakovrstne raztrgane stare cape, cule,
 strgane klobuke itd. in to nabijejo na drogove
 mesto zastav. Naredili so v naglici iz slame
 in raztrgane šare kurata, podobnega kaplanu
 Tončetu, in vse to so posadili pred uhod fa-

rovža. Med tem časom ko je dospela elavna ar-
 mada, se je slišalo iz vasi na Krasu otročjo
 bando. Tulili so na rogove, tolkli na pokrove
 in vsakovrstno orodje, da je odmevalo čez
 hribe in doline. Ko je prišla glavna armada
 na lice mesta pred farovž, je nekdo zažgal
 slamnega kurata. Pripetilo se je, da prav v
 tem času ni bilo cerkovnika doma, in nbeđen
 ni vedel za ključke od cerkve ne od farovža....

Ordinarijat in kapitelj so mislili, da in-
 stalirajo Tončeta, kakor bodo hoteli, ali naše
 gorsko ljudstvo se ni udalo, ker je vedelo,
 da on ni za tako službo, ki je težka v tej
 fari. Občinarji so stali mirno in čakali, nič
 niso barali, če jim dajo kurata ali ne. Višje
 duhovne oblasti so čakale, da skesano prosijo,
 ali čakali so zaman, ker ljudstvo je ostalo
 trdno kakor skala.

Minoli teden pa je prišla novica, da
 pride v Dreko za kurata č. g. Ivan Sinik, ki
 je bil za kurata na Starigrori. Tega pa so spre-
 jeli z živikličji, s slavoloki in streljanjem.

Tako smo premagali ordinarijat in ka-
 pitelj.

Domače in razne novice.

Na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole v
 Gorici se začne s početkom novembra meseca
 t. l. nov dvoletni tečaj.

Deželni odbor je dovolil za dvoletni te-
 čaj 1905.—1907. 15 prostih mest za mlade-
 niče, ki so doma iz Goriško-Gradiške.

Prošnje za sprejem je doposlati vodstvu
 slov. odd. deželne kmetijske šole v Gorici do
 20. oktobra t. l.

Da se mladenič sprejme v šolo, je treba
 dokazati:

- da so stariši ali varuh zadovoljni, da
 vstopi v šolo. Zato ima podpisati prošilčno
 prošnjo oče ali pa varuh;
- da je prosilec dovršil 16. leto, kar
 ima dokazati s krstnim listom. Le če je kedo
 telesno posebno krepak, sprejme se tudi po
 dovršenem 15. letu, če ga vodja, kateremu se
 ima osebno predstaviti, prej nego prošnjo
 vloži, za sprejem sposobnega spozna;
- da je lepega нравnega vedenja, kar
 ima dokazati s pričevalom ondotnega županstva;

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

„Moj ljubi Franc,“ odvrne Albert, „ko si prijel moje pi-
 smo in se ti je zdelo, da nama grofov vpliv lahko koristi, si
 šel k njemu ter mu rekel: „Moj prijatelj Albert Morcerf je v
 nevarnosti! pomagajte mi ga rešiti iz nje!“ — kaj ne?“

„Da.“

„Ali te je vprašal: „Kdo je ta gospod Albert Morcerf?“
 Od kod ima svoje ime, svoje premoženje? Od česa živi? Od
 kod prihaja? Kje je rojen?“ — Povej, če te je vprašal po
 vsem tem?“

„Ne, to ti moram priznati.“

„Prišel je, rešil me iz Vampovih rok, kjer mi je bilo,
 kar moram pač priznati, kljub vsemu hluženemu pogumu in
 ravnodušnosti pošteno tesno pri srcu. Torej, moj ljubi, če ne
 zahteva za povračilo nič drugega kot to, kar bi storil vsak dan
 za vsakega poljubnega ruskega ali italijanskega princa, ki po-
 tuje skozi Paris, to je, da bi ga vpeljal v salone, — kako mo-
 reš pač resno hoteti, naj bi mu to odklonil? Pojdi, pojdi, Franc,
 ti si bedast.“

Priznati je treba, da so bili to pot razlogi, ki jih more
 narekovati razum, na Albertovi strani.

„Stori, kakor hočeš,“ pravi končno Franc z vzdihom,
 „kajti vse, kar praviš, je čisto resnično, to priznavam. A vendar
 zato ni nič manj resnično, da je grof Monte-Cristo zagoneten
 mož, katerega se jaz bojim.“

„Grof Monte-Cristo je filantrop. Povedal ti ni, s kakšnim
 namenom pride v Paris. Torej pride, da bo tekmoval z Mont-
 yonom; če bi mu bilo v to, da zmaga, treba le mojega glasu,
 bi mu ga dal prav gotovo. Sicer pa ne govoriva več o tem,
 ljubi Franc, sediva k mizi in obiščiva potem še poslednjič Pe-
 trovro cerkev.“

Zgodil se po Albertovi želji, in drugi dan popoldne ob
 petih se prijatelja poslovita: Albert Morcerf, da se vrne v
 Paris, Franc Epinay, da prebije štirinajst dni v Benetkah.

Toda predno vstopi v voz, odda Albert natakarnju — kajti
 tako zelo se je bal, da bi njegov novi znanec zgrešil dogovor-
 jeno svidenje — za grofa Monte-Cristo karto, na kateri je bilo
 pod besedami: „Grof Albert Morcerf“ napisano s svinčnikom:

„21. maja, ob pol jednatih dopoldne, ulica Helder
 štev. 27.“

Konec drugega dela.

TRETI DEL.

I.

Gostje.

V hiši ulice Helder, katero je določil Albert Morcerf v
 Rimu za sestanek z grofom Monte-Cristom, so ukrenili 21. maja
 zjutraj vse potrebno, da zadostijo obljubi mladega moža.

Albert Morcerf je stanoval v paviljonu, ki je stal v kotu
 velikega dvorišča in nasproti poslopju, ki je bilo določeno za
 družino. Samo dve okni tega paviljona sta se odpirali na cesto,
 tri na dvorišče in dve na vrt.

Med tem dvoriščem in vrtom so je dvigalo po slabem
 oknu arhitekture izza dobe cesarja veliko in krasno stanovanje
 grofa in grofice Morcerf.

Celo pročelje hiše je ločil od ceste zid, na katerem so
 stale v presledkih cvetlične vaze. V sredi je imel ta zid mre-
 zasta železna vrata, na vrhu s pozlačenimi ostmi, za prihajajoče
 in odhajajoče kočije. Majhna vrata tesno poleg vratarjeve lože
 so bila določena za prihajanje in odhajanje služabništva in pa
 gospode, kadar je šla peš.

Paviljonu, ki je bil določen za Albertovo stanovanje, se
 je poznalo, da ga je izbrala v to nežna previdnost materina,
 ki se je nerada ločila od svojega sina, a je razumela, da mora
 imeti mladenič v Albertovih letih svojo popolno prostost. Na
 drugi strani moramo pa tudi priznati, da je bilo na tem pavil-
 jonu opaziti prebrisano samoljubje mladeničevo, ki je ljubil ono
 prosto, brezplačno življenje ljudi iz visokih krogov, katero so
 mu pozlatali kakor pozlatijo ptiču njegovo kletko.

Skozi okni, odpirajoči se na cesto, je Albert lahko videl,
 kaj se godi zunaj. Zunanje življenje si želijo mladi ljudje tako
 zelo, da bi radi videli iti mimo svojega obzorja ves svet, in če
 je to obzorje tudi samo obzorje ceste. Albert Morcerf, ki so ga
 različna opazovanja privedla do večje zvedavosti, je odšel vse-
 lej, kadar je hotel opazovati svet natančneje, lahko skozi
 majhna vrata, ki so bila podobna vratom poleg vratarjeve lože
 in o katerih imamo še nekaj povedati.

Človek bi bil mislil, da so ta mala vrata pozabljena od
 vsega sveta izza onega dneva, ko so dozidali hišo, in da so
 obsojena k večnemu pozabljenju; tako so bila zaprašena in vi-
 deti zapuščena. Toda njihova ključavnica je bila skrbno nama-
 zana z oljem ter je kazala, da se na skrivnem rabijo pogostokrat.
 Ta mala, navidezno zapuščena vrata so se rogala vratarju, ki v
 svoji pazljivosti ni opazil, kdaj so se odprla po tistem nalik
 začaranim vratom Ali-Babe v „Tisoč in jedni noči“ pred nekaj
 kabalističnimi besedami, pred sladkim glasom ali pred praska-
 njem najnežnejših, najljubeznivejših prstov na svetu.

d) da je telesno sposoben izvrševati navadna kmetijska dela, kar ima dokazati z zdravniškim spričevalom;

e) da je dovršil ljudsko šolo z dobrim uspehom, kar ima dokazati z zadnjim šolskim spričevalom;

f) da je dovolj izobražen, kar ima dokazati s sprejemnim izpitom;

g) prosilci za prosto mesto morajo dokazati z ubožnim listom, da so sinovi ubogih starišev.

Prošnje morajo biti kolekovane s kolekom ene krone.

Dijaki s prostim mestom dobivajo hrano in stanovanje brezplačno.

Sprejmejo se tudi plačujoči učenci, ti pa morajo priložiti prošnji poleg od a do g navedenih dokazov tudi izjavo starišev ali varuha, da se obvežejo plačevati za učenca 20 kron za hrano v predplačilnih mesečnih obrokih. Tudi plačujoči dobivajo stanovanje brezplačno.

Vsi sprejeti učenci morajo bivati v zavoda, zato imajo prinesiti s seboj: vsaj 2 para rjuh, 1 par prevlek za zglavje, dva para spodnjih hlač, 2 navadni in 2 boljše srajci, 6 parov nogavic, 6 žepnih rut, 2 obriskali, par boljše in par močnejše čevljev, jedno vsakdanje in jedno praznično oblieko.

Za snazenje perila mora vsaki sam skrbeti. Učenci (štipendijsti) s prostim mestom, kateri bi hoteli izstopiti iz šole brez tehtnega uzroka (t. j. ne radi bolezn, vojaštine ali družinskih razmer) pred končanem tečajem, morajo povrniti vse dotlej nastale stroške za hrano.

Teoretičen pouk obsega naslednje:

Prvo leto: spisje, računstvo geometrija in risanje, zemljepisje, fizika, kemija, živalstvo, rudništvo, rastlinstvo, splošno kmetijstvo, čebeloreja in sviloreja.

Drugo leto: spisje, računstvo, zemljemerstvo in risanje, posebna rastlinogojja, živinoreja, živinozdravstvo, kletarstvo, trtoreja, sadjereja, gozdarstvo in vrtnarstvo.

Praktične vežbe so vsak dan in v to svrhu ima šola svojo kmetijo na Tržaški ulici veliko 5 hektarov. Na kmetiji se pridelujejo razne poljedelske rastline in tam se nahaja tudi šolsko poslopje, prirejeno kot konvikt in gospodarsko poslopje.

Poleg tega zemljišča ima šola travnika 6 hektarov in gozda nekaj nad 1 hektar. — Deželni odbor.

Novi suplentje na gimnaziju. — Za nastopno šolsko leto so nastavljeni na novo na tukajšnjem gimnaziju gg. suplentje: Andrej Ipavec za jezikoslovje, Rud. Lavrenčič za naravoslovje in Julij Nardin za matematiko in fiziko.

Tržaški vlak k Prešernovi slavnosti odide iz Trsta v nedeljo ob 4:45 v jutro. V Ljubljano pridejo Tržičani ob 8:56 dop. Vlak se ustavi na postajah: Miramar, Sv. Križ, Nabrežina, Prošek, Opčine in Sezana.

Škole po vinogradih in Brdih, to je sredi Brd, je napravilo vojaštvo prav veliko. Tako je

drlo 2. t. m. po vinogradih okoli 2000 vojakov. Škoda si je lahko misliti. Ali se je pr tudi povrne?! Poškodovani naj nikar ne mudijo ter naj se hitro oglasijo za odškodnino!

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani opozarja, da se vrši njena XX. redna velika skupščina v četrtek dne 14. septembra 1905. v št. Jurija ob juž. žel. po sledečem vspredu: Odhod iz Ljubljane ob 5. uri 15 minut jutraj. Po prihodu v št. Jurij ob juž. žel. ob 8. uri zajutrek. Ob 10. uri dop. sv. maša. Ob 11. uri zborovanje na prostem ali pa ob neugodnem vremenu v deški šoli. Po zborovanju skupen obed v prostorih g. Al. Neudla ob 1. uri. Po obedu razhod po št. Juriju in okolici, izlet na Botričnico ali sv. Rozalijo. Ob 5. uri pop. koncert na vrtu g. Neudla. Odhod iz št. Jurija ob 9. uri 15 minut. Radi obeda se je udeležencem zglasiti do 10. septembra pri podružničnem načelniku g. Franu Praunseis v št. Juriju ob juž. žel. Kuvert brez pijače stane 3 krone.

Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda sklicuje izreden občni zbor na dan 17. t. m. Dnevni red: Društveno stanje in predlogi ravnateljstva. Občni zbor se bo vršil v Dobrovem.

Nadučiljem v Tolminu je imenovan g. Fr. Kašica, doslej učitelj na Grahovem.

V Idriji ob Bači so ubili nekega delavca Hrvata. Zapri so 4, ki so sumljivi gledé uboja.

Učiteljica brez stanovanja. — V Starancanu v Furlaniji ne more dobiti novo imenovana učiteljica stanovanja. Cela vas nima ene sobe, ki bi se odstopila učiteljici za stanovanje! V Starancanu pa je le prostor, kjer bi jo lahko nastanili, ali o tem prostoru odločuje duhovščina, in duhovnik ga ni hotel dati. Tako ostane šola zaprta!

Bleikelf je nekdo ukradel krčmarju Jos. Beltramu v Mirnu. Sumijo nekega vojaka. Tatvina je bila prijavljena oblasti takoj.

Ponesrečil je 18 letni Črnogorec Petko Kasina na delu pri železnici blizu Dolgenjive. Padel je po skali ter si zlomil desno roko. Prišel se je zdraviti v Gorico k usmiljenim bratom.

„Bratno in pevsko društvo v št. Andrežu“ priredi, kakor že naznanjeno, prihodnjo nedeljo t. j. 17. t. m. veselico.

Še pred nedavnim časom je nameravalo to društvo razviti svojo društveno zastavo tekom tekočega septembra, toda moralo je opustiti in odložiti to namero vsled nepričakovanih ovir na prihodnjo spomlad. Kakor se čuje, raste število družstvenikov od dne do dne, pevski zbor se izpopojuje z novimi močmi, društveniki segajo pridno po knjigah lastne knjižnice, tako da so lahko trdi, da imenitno izvršuje omenjeno društvo stavljenost si nalogo, da napreduje v vsakem oziru v kljub raznim spletkarijam od zunaj.

Pri veselici se bodo pele narodne pesni, sodelovalo bo tamburaško društvo „Podgora“ z dvema točkama, igrala se bo igra „Putifarka“, kakor tudi komični prizor „Pot okoli sveta“.

To je pač vspredu, ki mora vsakogar vzpodbosti, da žrtvuje svoj nedeljski počitek lepemu izprehodu v bližnji prijazni št. Andrež. Društvo samo se je tolikokrat udeleževalo veselice v Gorici in okolici, da bi kazali le nevhvaležnost, ako bi izostali od njegove veselice, posebno ko ima tako blag namen, da se porabi ves čisti dobiček v prid društveni knjižnici.

Podpirajmo vrle št. Andrežce! Natančni vspredu objavimo v prihodnji številki.

Veteransko in pevsko društvo v Biljah priredi veliko veselico v nedeljo dne 10. septembra 1905. na vrtu gosp. Josipa Nemca. Vspored: 1. V. Parma: „Mladi vojaki“, godba. 2. P. Zdrav. 3. Dr. B. Ipavec: „Domovini“, poje domači pevski zbor. 4. H. Volarič: „Dekliška tožba“, godba. 5. „Hajdukova oporoka“, deklamacija. 6. E. Komel: „Pobratimija“, poje mešan zbor slovenske „Čitalnice“ iz Vrtojbe. 7. R. Oreš: „Venec slovanskih pesmij“, godba. 8. „Domorodkinji“, deklamacija. 9. A. Hajdrih: „Morje Adrijansko“, poje pevski zbor društva „Lijak“ z Vogerskega. 10. V. Parma: Presledek iz opere „Ksenija“, godba. 11. Fr. L. Vilhar: „Slovenec in Hrvat“, poje domači pevski zbor. 12. Ant. Foester: „Rudeči Sarafan“, šaljev prizor s petjem in spremljevanjem harmonija. 13. A. Hönl: „Narodni potpourri“, godba. 13. Štolba: „Bratranec“, šaloigra v enem dejanju. Po veselici ples v venčkih. 6 komadov 1 krono. Pri veselici in plesu svira Sokolska godba iz Prvačine. Začetek točno ob 4. uri pop. Vstopnina k veselici 40 vin., sedeži I. vrste 1 K, II. vrste 60 v. Zvečer čarobna razvedljava in umetni ognji. K obilni udeležbi uvajamo vabi odbor.

V prostavo odkritja Prešernovega spomenika napravijo v Mirnu drevi bakljado, v št. Andrežu pa prižejo kresove. Bakljado napravi društvo „Ipava“. Naj se zgodi tako tudi drugodi!

Goriško okrajno učf. društvo naznanja, da se udeleži po deputaciji odkritja Prešernovega spomenika v Ljubljani ter priobčuje tovarišem in tovarišicam v znanje sledeči odlok c. kr. okraj. šol. sveta v Gorici z dne 1. septembra t. l. št. 1724: Članem predsedništvu okrajnega učiteljskega društva v Solkanu. Na ondoto prošnjo z dne 30. avgusta t. l. se dovoljuje vsem onim tuokrajnim učiteljskim osobam, ki se udeleže slavnosti odkritja spomenika pesnika Fr. Prešerna v Ljubljani, prosto dne 11. t. m. s pogojem, da nadomeste zamujeni učni dan prvi prosti četrtek po gori omenjenem dnevu ter javijo svojo odsotnost poprej šol. vodstvu, ozirom krajnemu šol. svetu. O tem se šol. vodstva uradno ne obveščajo. Predsednik Attems l. r.

Učiteljske vesti iz sezanskega okraja. — Bekar Alojzij iz Kazelj in Macarol Alojzij iz Šempolaja postaneta definitivna na svojih mestih. — Premeščeni so: Arko Leopold iz Kobiljeglave kot voditelj dvorazrednice v Kostanjevico; Peček Avgust iz Temnice v Koprivo; Škof Viktor iz Mavhinj v Kobiljeglavo; Šuc Avgust iz Barke v Branico; Sila Luka iz Štorij v Vojšičico; Kenda Ferdo iz Avbera v Štorje; Josip

Šinigoj iz Branice v Mavhinje. — Nanovo so nameščeni: Fakin Anton v Temnici, Hreščak Alojzij v Lokvi; Poljšak Albert v Avberu; Kavčič Marija v Barki; Terpin Antonija v Gorjanskem; Eppich Babina v Lokvi in Kenda Marija iz Doline v Kostanjevici.

Iz Postojne. — Jako marljivim preiskovalcem podzemskih jam, in kr. poročnikoma 97. pešpolka gospod. Franu Mühlhoferju in Alfonzu Martinu-u ter gosp. Edigiju Čeh-u, učitelju v Slivjah in rez. kadetu v tem polku, se je dne 24. avgusta t. l. posrečilo v podzemski prostorih postojnske jame prodreti naprej po sedaj še ne preiskovanem podzemskem toku Pivke. Ukljub velikim zaprekam so prodri približno 600 m dalje kakor leta 1893, znani preiskovalec jam g. Martel.

Utrujenost in nastalo deževje je onemogočilo daljno prodiranje. Na povratku se je poškodoval čoln v zadnjem podzemskem jezuru ob skalah in se potopil.

Hrabri preiskovalci so se rešili s tem, da so prostrano jezero preplavali. Zabelježili so si mnogo jako zanimivih podatkov in našli tudi veliko zalogo človeških ribic (Protheus). Sedaj odkriti podzemski tok Pivke se vije v smeri med iztokom Unšice in med Pivko jamo.

Iz št. Andreža. — Včeraj so pokopali gospo Katarino Nanut, trgovko. Pevsko in bratno društvo se je udeležilo korporativno pogreba ter zapelo pred hišo in na pokopališču dve lepi žalostinki.

Umrta je nenadoma v Trstu gospa Lucija Kuštrina, soproga trgovca in posestnika g. A. Kuštrina v Gorici. Gospa je bolehalo za srčno hibo. Šla je v Trst v svrhu razvedrila ali tam jo je nagloma pobrala smrt. Truplo so prepeljali včeraj v Gorico. Pogreba se je udeležilo jako obilo občinstva obojega spola. Naj počiva v miru, preostalom naše sožalje!

Slepar. — Neki dosedaj še neznani slepar si je znal izposlovati pri Joni v Gorici svoto 500 K. Pri notarju Ballabenu v Gorici se je podpisal Anton Ivančič iz Deskel. Notar je pisal te dni g. Ivančiču v Desklah pismo, s katerim ga vabi v tej stvari v svojo pisarno. G. Ivančič se je nemalo začudil temu pismu. Ko je prišel k notarju, se je razkrila vsa reč, da se je neki slepar izdal za Ivančiča iz Deskel, se tudi popisal Ivančič, ter tako prisleparil svoto 500 K.

Romarji in romarice pojo. — Sedaj je čas romanja na Sveto goro. Cele trume romarjev in romaric se vali proti Sveti gori. Frančiškani delajo sijajne „gšefte“. Po stari navadi ti romarji in romarice pojo, ko gredo ali se peljejo skozi mesto. Poprej in pozneje molčijo s pobožnimi pesnimi ter se rajše drugače zabavajo med seboj. Romarji in romarice so v različni starosti, prav dosti je mladine. Tako je bilo videti v četrtek družbo mladih čvrstih punc, polnih življenja, v družbi par fantov, tudi krepke postave. Ko so zagledali v mestu par duhovnikov na ulici, so peli posebno navdušeno — le ena punica se je vedno nasmi-

(Da je v prilogi.)

Koncem majnega koridora, do katerega so vodila opisana vrata in ki je zajedno tvoril predsobo, je bila na desni Albertova obednica, katere okna so se odpirala na dvorišče, in na levi njegov majhni salon z okni na vrt. Goste skupine dreves in trte, ovijajoče se okoli oken, so zakrivalo dvorišče in vrtu notranjstveno teh dveh sob, jedinih v pritličju, ki sta ležali tako da bi radovedni pogledi lahko prodri v nje.

V prvem nadstropju je bila poleg istih prostorov še soba, ležeča nad prednjo sobo. In tako je imel Albert v prvem nadstropju salon, spalnico in budoar.

Spodnji salon je bil samo neke vrste algiški divan, določen za kadičce.

Budoar v prvem nadstropju je bil zvezan s spalnico in po skrivnih vratih s stopnicami. Čitatelj torej vidi, da je bilo poskrbljeno za vse možne slučaje.

Ves prostor nad prvim nadstropjem je tvoril velik atelier, ki so ga napravili s tem, da so odstranili vse stene. Bil je to neke vrste pandemonium, v katerem je tekmoval umetnik z dandyjem. Semkaj so se zatekale in tu so se kopičile vse Albertove kaprice, sledeče druga drugi: lovski rogovi, basi, flavte, kratko rečeno cel orkester, kajti Albert je čutil enkrat, ne zanimanja in daru za glasbo, ampak željo, pečati se z njo; tu so bila stojala, palete in barve, kajti ko se je naveličal glaste, se mu je zljubilo, pečati se s slikarstvom; nadalje so se nahajali tukaj papirji, rokavice, meči in palice, kajti Albert je prišel končno do tega, da se je kakor vsi modni gospodje z neizmerno mnogo večjo vstrajnostjo kakor godbi in slikarstvu posvetil trem glavnim umetnostim, brez katerih ne sme biti lev sedanjosti, ter se boril, boksal in bil, in ta prostor, posvečen vsem telesnim vajam, so obiskovali drug za drugim Crisier, Cooks in Charles Leboucher.

Poleg tega so bile v tej odlikovani sobi še stare škrinje iz časa Franca I., omare, polne kitajskega porcelana, japonskih vaz, fajens Lucce de la Robbia, in skled Bernarda de Palissy, stari fotelji, na katerih so sedeli morda Henrik IV. ali Sully,

Ludovik XIII. ali Richelieu, kajti dva izmed teh foteljev sta bila okrašena z grbi, na katerih so se bleščale na azurnem polju francoske tri lilije in nad njimi kraljevska krona; iz tega je bilo sklepati, da sta del louverkega pohištva ali vsaj del pohištva kakega kraljevega gradu. Na teh foteljih, ki so bili prepreženi s temnim blagom in so razlivali okoli sebe duh resnosti, so bile nametane pisane vse križem najdražje tkanine najpestrejših barv, ki so bile borvane pod perzijskim nebom ter so izšle izpod prstov Calcutskih in Chandernagorskih žena. Kaj imajo pomeniti te tkanine na tem mestu, je bilo težko določiti. Razveseljuje oči, so pričakovale, da izvršijo nalogo, neznanu zdaj še celo njihovemu lastniku, ter krasile za zdaj sobo z odsevom svojega svilenega in zlatega bleška.

Na mestu, katero je zapazilo oko najprej, je stalo piano, katero sta napravila Roller in Blanchet, piano iz roznatega lesa, vrezano po obliki naših lilipustkih salonov, ki pa je hranilo v svoji sicer majhni notranjosti vendar cel orkester ter je stakalo pod težo mojsterskih del Beethovenih, Webrovih, Mozartovih, Haydnovih, Gretryjevih, Porporinih.

Povsodi, na stenah, nad vrati in še celo na stropu so viseli meči, bodala, kriki,*) kopja, sekire in cele oprave, pozlačene, damascirane. Po mizah so ležali herbarji in mineralije in stali nabasani ptiči, razprostiraje svoja krila v nepremičnem poletu in odpiraje kljune, da jih ne zapro nikdar več.

Ne da bi bilo treba še povdarjati, je čitatelju pač umljivo, da je bila to najljubša Albertova soba.

Vendar se je mladi mož, oni dan, ki je bil določen za svidenje, naselil v malem salonu v pritličju. Tukaj so bili na mizi, obdani od mehkega, širokega divana, vsi znani tabaki, od rumenega petrogradskega do črnega sinajskega, in v pisanih lončkih iz fajencine, ki jih častijo pred vsem Holandci, so se lesketali maryland, porto-ricco in lataké. Zraven tega so bile nastavljene v škrinjah iz dišečega lesa, uvrščene po velikosti in kakovosti, smodke puros, regalije, havane in manile. Končno

*) malajska bodala.

je bila v odprti omari zbirka nemških pip, v katere je bilo vdelano zlato in so imele dolge cevi iz maroquina, vijoče se kakor kače in pričakujoče polzenjenja kadičevega. Albert sam jih je dal nastaviti v simetričnem neredu, katerega radi gledajo gostje modernega zajutreka skozi dim, ki ga pihajo od sebe in se vije v dolgih valovitih črtah proti stropu.

Tri četr na deset vstopi komornik. Razum majhnega petnajstletnega grooma, ki je govoril samo angleško in ubogal na ime John, jedini Albertov sluga. Seveda se razume, da je služil ob navadnih dneh tudi njemu domači kuhar in da mu je bil ob posebnih priložnostih na razpolago lovec njegovega očca.

Komornik, ki se je imenoval Germain in je vžival popolno zaupanje svojega mladega gospodarja, mu prinese zavoj časnikov, katere položi na mizo, in zavoj pisem, katera izročil Albertu.

Albert jih opazuje raztreseno in izbere dve izmed njih s fino pisavo in duhtečim zavitkom, jih razpečati ter prečita z neko pozornostjo.

„Kako sta prišli ti dve pismi?“ vpraša.

„Jedno je prišlo po pošti, drugo je prinesel komornik gospe Danglars.“

„Dajte gospej Danglars javiti, da prostor, katerega mi ponuja v svoji loži, sprejemam... Toda čakajte... potem pojdite tekom dneva k Roži, ji pokažite, da hočem na njeno povabilo po operi z njo večerjati ter ji nesite šest steklenic izbranega ciperskega, xereškega in malaškega vina ter sodec ostendskih ostrig... Vzemite ostrige pri Borelu in recite izrečno, da so za me.“

„Kdaj hočete imeti pripravljen zajutrek, gospod?“

„Koliko je ura?“

„Tri četr na deset.“

„Torej naj bode pripravljen vse točno ob pol najdajstih. Debray bo moral morda v ministerstvo... In poleg tega (Albert pogleda v svojo bilježnico) je to ura, ki sem jo določil grofu: 21. maja ob pol najdajstih dopoldne, in dasi njegovi objubi

hovala ter skrivala za drugo. Najbrže so se poprej kaj lepega pogovarjali. Čvrstim fantom se je v tej družbi brez dvoma dobro obnesla „božja pot“ na Sveto goro!

Z manevrov na Štajerskem. — „Mnogo slovenskih fantov je bilo letos na divizijskih manevrih na Štajerskem v smeri Gradec-Zeltweg-Judenburg. Od Judenburga je prišel 17. pešpolk, lovci, huzarji in artilerija, od Gradca pa 7. in bosenski pešpolk, dragonci in artilerija. Slovenski rezervisti 7. pešpolka so mnogo pretrpeli radi napornih potij čez strme in visoke planine, dolgih maršev, pa tudi radi nemške podivjanosti! Polku št. 7. je pridržanih mnogo primorskih Slovencev radi pomanjkanja vojaštva na Koroskem. Ker pa ne znajo zvečičnega nemškega jezika, so jih morali mnogo slišati ne le iz ust častnikov in podčastnikov, ampak tudi od nemškega moštva. Zaltve najnižje vrste so letele na Slovence, nemško zabito ljudstvo pa je gledalo grdo nas in Bošnjake. Za drag denar smo komaj kaj dobili, Nemeč pa vse pol zastonj. Če smo kje začeli peti slovenske pesmi, so začeli nemški tovariši zvižgati in hajlati. Nato pa je prišel se kak podčastnik ter nam ukazal molčati. Slovenci smo bili tako vojaki nižje vrste! Neki poštni uradnik v vojaški obleki je rekel nam na kolodvoru v Knittelfeldu, da moramo tu molčati, ker smo le gostje Nemcev! Infamna nemška nadutost! — Kako pa lepo ravnaajo Slovenci z nemškimi vojaki, kadar pridejo med nje! Postrežajo jih in jim dajo, kar le morejo. Peti smejo, kakor hočejo. Slovensko gostoljubnost pa plačujejo nam Nemci s surovostjo.

Pa kaj vse so se slišalo iz ust teh nemških vojakov. Peli so „Die Wacht am Rhein“ in hajlati materi Germaniji! Ko so se pogovarjali, je bilo čuti, da v službu vojne proti Nemčiji bi streljali v zrak ali odložili orožje, najrajše bi pa prestopili v nemški tabor. Ipsissima verba nemških vojakov!

Tako držijo dano prisego! — In ta narod uživa v blaženi Avstriji največje udobnosti in privilegije!

Rezervist.

Shod narodno-radikalnega dijaštva v Trstu se je sponesel kar najlepše. 5. t. m. se je pripeljalo v Trst poldrugi sto visokošolcev in ž njimi Čehi. Na Proseku jih je pozdravilo društvo „Hajdrih“, na tržaškem kolodvoru jih je pozdravil dr. Rybář, odgovoril P. Grošelj. V „Nar. domu“ zvečer predavanje o Prešernu navdušeno sprejeto, 6. dop. je bil otvoren šod. Dr. Rybář govoril o tržaških razmerah. O slov. vseučilišču poročal C. Premrl. Obširno se je napravljalo o srednjih šolah in drugo. Sprejelo se je mnogo važnih resolucij. Včeraj je bil šod. Utis shoda velik. Navdušenje splošno. Obširneje izvirno poročilo prihodjite.

Dopolnilna volitev v deželni zbor. — Dne 6. t. m. se je vršila dopolnilna volitev v deželni zbor za mesto Gorica. Izvoljen je bil trgovec Jurij Bombig.

Povozil jo je. — Sinoči opolnoči je prišla Ana Seljak, 24-letna služkinja v Gorici, doma z Bukovega pri Cerknem, pod voz Ivana Kofol iz Volč. V težak voz sta bila vpržeana dva konja; vozil je baje naglo brez luči. Dekle je hudo poškodovano, posebno na glavi, obraz je bil ves zakrvavljen. Odvedli so jo v bolnišnico. — Redarji so takoj zaslišali priče tega dogodka.

Vraščanje na „diletante“ v Sovodnjah. — Rešlo se je, da gre polovica dobička znane veselice „Šol. domu“, polovica za visokošolce na Dunaju. Sedaj pa čujemo, da se je porabil denar v druge svrhe! Ali res?!?

Ponesrečil je delavec Črnogorec Z. Radonja. Peljal je po tiru blizu Grahovega voziček z materijalom. Ker je šlo navzdol, ni bilo treba pehnti vozička; stopil je zadej, misleč, da se bo tako lepo peljal po klanci. Ali voziček se je preobrnil in potegnil s seboj Črnogorca, ki se je močno poškodoval, zlasti po nogah.

Izpred sodnje. — Neki G. Martinuzzi je bil šel počivat zjutraj, ko je celo noč prekrokal, v gozdiček pod mestnim vrtom. Da bi lažje spal v prijetnem jutru toplega dne, je sezul čevlje ter suknujo odložil. Ko se je zbudil, ni bilo ne čevljev ne suknuje. Obdolžili so tatvine 28 letnega Iv. Kocjančiča iz Gorice ter ga obsodili, ker je tat iz navade, na 7 mesecev ječe.

Pritrkavali so v Kostanjevici. — P. n. uredništvu „Soče“ v Gorici. Sklicujoč se na paragraf 19. tiskov. zakona zahtevam z ozirom na dnevno vest, objavljeno pod zaglavjem „Pritrkavali so v Kostanjevici“ v štev. 69. Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni stvarni popravek: 1. Ni res, da pritrkavali so onim 4 napadalcem ob „katoliški“ veselici, ker so bili izpuščeni iz zapora v Komnu ter so se vračali domov, res je pa, da so pritrkavali v proslavo cesarjevega rojstnega dne. 2. Ni res, da tudi cerkveni zvonovi so bili v službi tolovajstva, res je pa, da cerkveni zvonovi niso bili v službi tolovajstva. Vikarijski urad v Kostanjevici, dne 4. septembra 1905. P. Zakrajšek, vikar.

Dostavek uredn. — Ne verjamemo nič. In v to smo popolnoma opravičeni, kajti po dopisih vikarjevih v „Prismojencu“ je vse polno neresnice. Tam, tam naj popravlja, ko napada nedolžne ljudi ter jim podtika reči, katerih niso zakrivil. — Kaj pa pozdravi z robci, s katerimi so mahali. Kaj so tudi ti veljali cesarju? Vikar je naredil veliko nerodnost, sedaj pa se pere, ali zaman. Hudo bija, naperjena proti g. podžupanu, pada nanj nazaj!

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Gironcoli-Pontoni.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 10. do 17. t. m. bo ponočna služba v lekarnah Gironcoli-Pontoni.

Kdor ljubi svoj želodec naj izpije na tešče kozarec „Rogaške“ vode (Stirija). Uporaba rogaške vode pospešuje tek ter redno stolico.

Razobesite zastave na čast Prešernu!

Ponovno apelujemo na naše rojake v deželi, naj razobesijo jutri povodom velikega narodnega praznika v Ljubljani, odkritja Prešernovega spomenika, zastave, in sicer le slovenske, zlasti Zupanstva in društva naj upoštevajo to našo narodno dolžnost!

Pred zajutrkom 1 kozarec rogaškega „Tempel“-vrelca pospeši tek ter sili na stran. „Stirija“-vrelce učinkuje jednako toda močnejše.

Štampilje iz kavčuka

vseh velikostij in oblik kakor tudi v obliki žepne ure, medaljona, svinčnika, z datumom itd. za zasebnike, društva, urade, banke, samostojne tiskarne iz kavčuka z odnosnimi stroji itd.

Naročila sprejema „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček v Gorici, Gosposka ulica št. 7. Uzorci štampilj so na razpolago.

Po vojni med Rusi in Japonci.

Zahvala carjeva. Zahvalno pismo ruskega carja, ki je je odposlal ruskim pooblaščenecem, je dne 1. t. m. dospelo v Portsmouth. Car je v pismu potrdil storjene sklepe, odobril vedenje razprav ter je zastopnikom Rusije izrazil svojo zahvalo.

Rusko-japonska zveza?? „Wiener Allg. Zeitung“ pravi, da je izvedela iz dobro obveščenih krogov, da pride v kratkem do senzacionalnih iznenadenj v mednarodni politiki. Govori se, da dela Witte za rusko japonsko sporazumenje, ki naj bi služilo za podlago rusko-anglo-francozko-japonskemu sporazumenju glede Azije.

Mirovna pogodba je podpisana. Iz Portsmoutha javljajo od dne 5. t. m.: Mirovna pogodba je bila danes popoldne podpisana. — Stroji iz topov v arzenalu so naznanili, da je bila mirovna pogodba med Rusijo in Japonsko podpisana, kar se je zgodilo, glasom uradnih poročil, ob 3. uri 47. m. Pogodbo je najprej podpisal Witte, potem pa Komura.

Za sklep miru se je vršila slovesna zahvalna služba božja. Iz New-Yorka je prišlo nekoliko ruskih svečnikov s pevci, da odpevajo „Tebe Boga hvalimo!“

Glasovi o revoluciji na Japonskem. Pariški „Matin“ poroča iz New Yorka od 5. t. m.: Vesti, dospete semkaj iz Tientsina potom Londona, naznanjajoče, da je na Japonskem izbruhnilo revolucionarna gibanje in da so vsi podmorski brzojavci, izvzevi onih na otoku Formosa, bili prerezani, so provzro-

čile največi utis. Zdi se, da so te vesti potrebne po „Commercial Cable Company“, ki javlja, da ni drugače možno občiti z Japonso, kakor po črti otoka Formoze in da je japonska vlada prepovedala odpošiljati vsako vest, izvzevi uradnike. Družba brzojavov naznanja tudi, da se to prekinjenje komunikacije ne sme pritevat, taifunu, ki je minolo soboto razsajal v Tihem Oceanu, ker bi vse tozadevne poškodbe bile že popravljene. Vse to je v zvezi z dejstvom, da niso tudi dnevnikarji prejeli z Japonske brzojavk že od petka zvečer. V zahvali mikada na predsednika ne pravi prvi, kako da je njegov narod vsprejel vest o miru in ako je vest njega zadovoljila, vse to se tukaj smatra kakor dovoljno potrebito o vznemirjajočih vesteh, došlih iz Tientsina.

Berolinski „Lokal-Anzeiger“ je prejel iz Petrograda nastopno poročilo: Vesti, dospete semkaj, poročajo, da je v Tokiju po sklepu miru izbruhnil punt. Palača Mikasa so zasedle čete.

Nemiri v Tokiju. V Tokiju je prišlo radi sklepa miru do velikih izgrediv. Izgredi 6. t. m. so nehali o polnoči. Sodi se, da sta bili ubiti dve osebi, kakih 500 pa ranjenih. Mnogo policijskih uradov je bilo tekem večera razdajenih.

Nemiri trajajo dalje. V Tokiju je proglašeno obsedno stanje!

Puntarska druhal je 6. t. m., potem ko je navalila na poslopje časnika „Kokumina“, zažgala uradno poslopje ministra za notranje stvari. Ves večer so bile v bližini uradnega stanovanja ministerskega predsednika Katsure demonstracije. Položaj je bil ves večer resen. Razsajajoča množica je polnila ulice in bati se je bilo, da ista v temi provzroči mnogo škode. Vse reserve policijskega moštva so bile pozvane v službo. Nevarne točke so bile močno zastražene. Ulice v okolici „Kokumina“ so zaprte. 200 pomorščakov tvori kordon okolo uredništva.

Ves narod je silno razkačen radi izida mirovne konference. Po državi se nikakor noče na slovesen način praznovati sklep miru. Radikalci so pričeli boj proti vladi in zahtevajo, naj se kaznujejo one osebe, ki so odgovorne za sklep miru v Portsmouthu. Prihodnji državni zbor bo najbrž zelo viharen. Prorokuje se padeč kabineta Katsura. Kurzi na borzi padajo.

Razgled po svetu.

Zadnje vesti. — V Kalabriji je nastal ponoči na 8. t. velik potres. Več krajev uničenih, 400 lj. lj. mrtvih. — Na Japonskem se razvija živa agitacija proti miru. Sili se Ojamo, naj nadaljuje vojno. — Poročajo o velikih nemirih na Kavkazu.

Državni zbor bo sklican na dan 26. t. m. Ako se dotle razmere na Ogrskem ne zboljšajo, izjavi ministerski predsednik stališče avstrijske vlade nasproti dogodkom na Ogrskem. Predlog o laški pravni fakulteti sledi takoj prvo čitanje državnega proračuna.

ne pripisujem posebne resnosti, hočem biti vendar točen. Čakajte, ali ne veste, če je že vstala gospa grofica?”

„Če želite, gospod grof, vprašam.“

„Da... prosite gospo grofico, naj mi posodi jedno svojih likerskih menaž, kajti moja je nepopolna, in povejte ji, da mi bode popoldne proti tretji uri čast pokloniti se ji in jo prosim dovoljenja, da ji nekoga predstavim.“

Komornik odide, Albert se vrže na divan, raztrga ovoj dveh ali treh časnikov, si pogleda gledališka naznanila, skremži obraz, čitaje, da se ima predstavljati daues samo opera brez baleta, išče med anonsemi parfimerij zastoj opijati za zobe, katerega so mu priporočili, in vrže od sebe drugega za drugim tri najpriljubljenejše pariške časnike. Pri tem zazdeha in zamrmra:

„Resnično, ti časniki postajajo vsak dan dolgočasnejši.“

Ta bip obstane pred vrati lahkega voz, in takoj nato javi komornik gospoda Luciena Debraya. Velik, plavolas, bled mladenič s sivimi očmi, trdnim pogledom, drobnimi, hladnimi ustnicami, v modrem fraku s cizeliranimi zlatimi gumbi, z belo ovratnico, noseč na svileni vrveci lornjeto iz bisernice, vstopi, ne da bi se nasmehnil, ne da bi izpregovoril besedo in s pol oficijelnim obrazom.

„Dobro jutro, Lucien... Dobro jutro!“ pravi Albert. „O, vi me strašite s svojo točnostjo! A kaj pravim? Točnostjo! Vi, katerega sem pričakoval kot zadujega, vi prihajate pet minut pred deseto uro, dasi je bil sestanek določen šele ob pol jednajstih. To je čudno! Ali je ministerstvo slučajno razpuščeno?“

„Ne, moj dragi,“ odvrne mladi mož ter se zlekne na divan, „pomirite se! Mi vedno omahujemo, a nikdar ne pademo, in že pričenjamo misliti, da nas s časom sploh ne bode več mogoče odstaviti, brez ozira na to, da nas zadeve polotoka utrdijo popolnoma.“

„O, da, to je res, dona Carlota preženeta iz Španije.“

„Ne, moj dragi, ne govoriva nejasno. Od druge strani ga pripeljemo zopet čez francosko mejo v Bourges in mu izkazemo tam kraljevsko gostoljubnost.“

„V Bourges?“

„Da, nima se pritoževati, vraga! Bourges je glavno mesto kralja Karola VII. Kako? Vi tega ne veste? Od včeraj je znano to po celem Parisu, in že predvčeranjem se je izvedela stvar na borzi, kajti gospod Danglars (ne vem, iz katerega vira izve ta mož vse vesti tako hitro), gospod Danglars torej je dobil na podlagi tega s svojimi špekulacijami cel milijon.“

„In vi, kakor je videti, nov trak, kajti na vaših prsih vidim nov, moder trak?“

„Hu, poslali so mi red Karola III,“ odvrne Debray malomarno.

„Ej, ne delajte se malomarnega in priznajte, da vam je bilo to v veselje.“

„Pri moji duši, kot spopolnilo toaleta pristojna red na fini črni sukni jako lepo; eleganten je.“

„In,“ pristavi Morcerf smehljaje, „človek je videti kot princ Waleski ali vojvoda Reichstadski.“

„Zato me torej vidite tako zgodaj.“

„Ker ste dobili red Karola III. in ste mi hoteli povedati to prijetno novico?“

„Ne; ker sem prebil celo noč z razpošiljanjem pisem: petindvajset diplomatskih depeš. Ko se je zdnilo, sem prišel domov in hotel iti spat; toda pričela me je boleti glava, in zopet sem vstal ter jedno uro jezdil. V Boulogneu sta se me polastila glad in dolgčas, dva sovražnika, ki prideta malokdaj združena, a sta se zvezala to pot proti meni nalik neki vrsti karolo-republikanske zveze. Tedaj sem se spomnil, da imamo danes pri vas pojedino, in tukaj sem: lačen sem, nasitite me, dolgočasim se, zabavajte me!“

„To je moja dolžnost, ko sem vas povabil, ljubi prijatelj,“ odvrne Albert in pozvoni komorniku, dočim razbrska Lucien z zlačim gumbom svoje palice časopise, ležeče na mizi;

„Germain, kozarec xeresa in biskvita. Za zdaj, moj ljubi Lucien, so tukaj smodke, a pomnite, da vtihotapljene. Pozivljam vas, da jih pokusite in predlagate svojemu ministru, naj nam prodaja ravno take mesto orehovega listja, o katerem hoče, naj ga pošlje dobri meščani.“

„Vraga, tega se bom čuval, kajti izza trenutka, ko jih dobite od vlade po postavcuem potu, vam ne bodo več dišale, ampak se vam bodo zdele prav tako malovredne. Sicer se pa to ne tiče notranjih zadev, ampak financ. Obrnite se na gospoda Humanna, sekcija indirektnih davkov, koridor A, številka 26.“

„Resnično,“ pravi Albert, „vašemu mnogostranskemu znanju se moram čuditi. Toda vzemite si vendar smodko!“

„O, ljubi grof,“ pravi Lucien, prižgavši si manilo in zleknišvi se zopet na divan, „o, ljubi grof, kako ste srečni, da nimate ničesar opraviti. Resnično, vi sami ne poznate svoje sreče.“

„In kaj bi delali vi, moj ljubi miritelj kraljestev,“ odvrne Morcerf z lahko ironijo, „če bi ne imeli ničesar opraviti? Kako! Tajnik jednega izmed ministrov, zapleten v velike evropske spletke in male pariške intrige. Pokrovitelj kraljev, in kar je še več, kraljič, mož, ki ima združevati stranke in voditi volitve: kot tak opravite vi v svojem kabinetu s svojim peresom več kakr je opravil Napoleon na svojih bojnih poljih s svojim mečem in svojimi zmagami. Razun tega, kar vam donša vaše mesto, imate med dohodki še rento petindvajset tisoč liber, konja, za katerega vam je ponujal Chateau-Renand štiristo louisdorov, za kar ga niste hoteli prodati, imate krojača, ki vam nikdar ne skazi hlač, prostor v Operi, v Jockey-klubu, v gledališču Variétés, in vse to vam ni dovolj, da se raztresete? Torej naj bode, jaz vas hočem raztresti.“

„In kako?“

„S tem, da vas seznanim z novo osebo.“
„Z gospodom ali z damo?“
„Z gospodom.“

Srednja Avstrija! — Dnevnik piše, da študenti najstarejša sinova nadvojvode Franca Salvatorja in nadvojvodinje Marije Valerieje in sicer 13-letni nadvojvoda Franc Karol Salvator in 12-letni Hubert Salvator v samostanu jezuitov v Feldkirchnu. — So-proga prestolonaslednika, grofinja Chotek, je nedavno prinesla iz Lourda znano lursko vodo in je steklenico te vode blagovolila pokloniti kot zdravilo — zdravnikom beneške bolnišnice. — Te dni pa je dala zopet neka nadvojvodinja, ko je srečno porodila, 1000 kron v svrhu ustanovitve katoliške univerze v Solnogradu.

Tekmovalje plavačev v Opatiji. — Včeraj ob 4. pop. se je vršilo v Opatiji pod pokroviteljstvom nadvojvode Ludovika Viktorja tekmovalje plavačev. Nastopili so plavači iz Nemčije in Avstro-Ogrske. Najboljši se dobili bogata darila.

Papež in bogate kongregacije iz Francoske. — Iz Rima poročajo, da misli papež poklicati nekaj najbolj premožnih kongregacij v Rim, kjer se jim izroči nekaj katoliških ljudskih šol, da jih bodo vodili. Baje je rekel papež, da je toliko bogatih kongregacij, ki se ne pečajo z nobeno rečjo. Naj se jim torej odpre pot delavnosti z ljudsko šolo.

Rim se brani celo hrvaških svetnikov! — Pod tem naslovom piše puljski „Omibus“ nastopno: V „Obzoru“ je neki svečenik obelodanil odkritje, ki je zelo presenetljivo. Znano je, da se je nedavno (meseca januarja t. l.) vršila v Rimu beatifikacija Hrvata, Marka Križevčanina. Marko Križevčanin je v resnici Hrvat, ali kakor je videti iz članka svečenika v „Obzoru“, — Rim ni hotel priznati tega, da ustreže — Madjarom! Ko so namreč v cerkvi sv. Petra prečitali dekret povodom beatifikacije, so na veselje navzočih madjarskih velikašev, a na veliko nevoljo in sramoto navzočih Hrvatov čitali nastopno: Beatus (blaženi) Marcus Drislaus ex (iz) Liburnia mesto iz „Croatia“. Vsa hrvaška deputacija je bila silno razkačena radi tega. — Dokazano je, da je ta dekret sestavil jezuit Becari. Kakor se vidi, je Rim postal že tako slaboten, da je prava igrača politike, in da se dani mu migljaj, ne boji žaliti najsvetejših spominov malih in tlačenih narodov. Na migljaj iz Pešte in z Dunaja uvažava se politika celo povodom proglašenja svetnika!

Laški voluni v Dalmaciji. — V Kotorski boki so vjeli dva Laha in pri njih našli različnih načrtov trdnjav in pozicij; v kratkem času se je v Dalmaciji pripetilo več sličnih slučajev.

Kolera na Pruskem. — „Neue Westpreuss. Mittheil.“ poročajo, da je v Schilenu obolet za kolero neki veslar in kmalu na to umrl, neki drugi veslar je obolet ob sumljivih znakih. — Na delavki iz Werniheiima, ki je minolo soboto prišla v bolnišnico v Resteburgu, so konstatovali kolero.

V Galiciji ni novih slučajev kolere. Pred porotno sodnijo v Ljubljani se je vršila v terek kazenska razprava proti 19-letnemu

čevljarskemu pomočniku Ivanu Kolomanu, doma iz Budimpešte. Dogodek, ki je privedel Kolomana na zatožni klopi, je znan. Lesnemu trgovcu Antonu Žnidaršiču iz Krušč pri Begunjah, sodni okraj Cerknica, je bila v noči na 8. avg. t. l. med vožnjo iz Trsta v Ljubljano, ko je v kupeju zaspal, iz notranjega žepa tolovnika izmaknjena velika denarna listnica z vsebino 2290 K. Tatvino je storilec na ta način izvršil, da mu je z malimi škarjicami prestrigel žep. Še tisto noč je bil krivic Ivan Koloman zasačen in aretovan. Koloman je sprva tatvino trdovratno tajil, in tudi žepna preiskava ni imela povoljnega uspeha. Še leko so ga natančneje preiskali, so našli pri njem 620 K in pozneje v hlačni in suknični podlagi še 1400 K. Zdaj se je Koloman udal, da je res Žnidaršiča okradel. V preiskavi je pa zopet začel tajiti ter rekel, da je listnica na tleh ležala, katero je le zato pobral, da bi prejel najdnino. Koloman je bil obsojen na 4 leta težke ječe. Po prestani kazni bo izgnan iz Avstrije.

Mednarodni shod svobodoljcev so otvorili dne 4. t. m. v Parizu. Pri otvoritvi je bilo navzočih 3000 oseb.

Pod vlak. — V soboto zvečer se je zgodila na mariborskem koroškem kolodvoru velika nesreča. Leta 1879. v Borovljah rojeni Ivan Just, zavirač južne železnice, je skočil na že pomikajoči se osebni vlak, ki vozi na Koroško ob pol 9. uri zvečer. Pri skoku pa ni priletel na stopnjico, ampak je prišel pod vlak, ki ga je takoj usmrtil.

Novi šola v Opatiji. — 15. septembra otvorijo v Opatiji šolo, katero bodo pohajali dečki in deklice, ki so izvršili ljudsko šolo. Šola bo koristna zlasti za tiste, ki se hočejo posvetiti trgovski stroki. Učni jezik je hrvaški, razun tega se poučuje laščina in nemščina.

Kaj je vse mogoče v „ogrski državi“! — Zagrebško državno pravdnštvo je prepovedalo „Obzoru“ izhajati zjutraj ob 6. uri, ker so uradne ure državnega pravdnštva le od 8. do 12. ure dopoldne in od 1. do 3. ure popoldne!

Brez komentara!

Nečloveška mačoha. — V Radjovu na Moravskem je polila mačoha Marija Nasek svoji pastorski lase, ko jih je gladila, s petrolejem, ter zažgala. K sreči je prišel oče, ki je zadušil ogenj in reši devetletno hčerko, ki je težko ranjena. Nato je pa tako pretepel črno mačoho, da jo je napol ubil.

Sestro je zabodel v Veterniku pri Kozjem na Štajerskem 16 letni A. Moškon, Nastal je med njima prepir. Moškon je potegnil nož ter zabodel sestro, ki je takoj umrla. Javil se je na to sam orožnikom.

Deputacija mesta Praga v Ljubljani. — K slavnosti odkritja Prešernovega spomenika pride v soboto popoldne ob 5. in tri četrt deputacija mesta Praga in sicer gg. župan Vladimir Srb, podžupan dr. Karol Gross, mestni svetovalec Vaclav Kasalicky, stavbeni svetovalec Vratislav Pasovsky, cesarski sveto-

valec Ferd. Vojtl in obč. svetovalec Antonin Svet. Z njimi dospe tudi posebni tajnik.

Česko vseučilišče v Pragi bo na Prešernovi slavnosti tudi zastopano po vseučiliškem profesorju dr. Hlavi.

Žrtev jezuitov.

(Dalje.)

Glavna razprava se je vršila dne 21. febr. 1901. v Ogulinu.

Po prečitani obtožnici vpraša predsednik Ante Starčević obtoženca, če se priznava krivim.

Obtoženec: Jaz nisem kriv. Moja vest je čista. Jaz sem celi oni večer delal doma.

Predsedn. Vi ste že bili nekoč osumnjeni tatvine.

Obt. Nekoč je prišel s kotijo po mene neki tajni redar z Reke ter me odvedel na reško policijo. Neki ženi je bilo ukradeno nekaj zlatnine, tat pa je pustil pri njej kovčeg z napisom „mašinst Köller“. Ker sem jaz mašinst ter se imenujem Keler, je letel sum na me. Ali hitro se je pokazalo, da jaz nisem v nikaki zvezi s to stvarjo.

Preds. Vi ste se pripravljali na pot v Ameriko, pa niste imeli donarja?

Obtož. Agent Kružič na Sušaku mi je obečal, da mi preskrbi brezplačno vožnjo iz Genove, ako bom delal na parobrodu kot mašinst. Naredil sem mu 12 platinotipjev.

Preds. Ali je Kružič za te fotografije kaj plačal.

Obt. Da, 12^{1/2} gld., obljubil mi je dati še 2 gld., ko skončam.

Preds. Ali s čim bi bili potovali do Genove?

Obt. Marija Uroda mi je obljubila posojila na moje poštenje 50 gld.; to sem hotel pustiti materi.

Preds. Ali s čim ste torej hotel plačati pot.

Obt. Imam zlato verižico in prstan, pa sem ju hotel zastaviti. Razven tega sem se nadal dobiti še kaj na posodo.

Preds. Vi ste prosili patra Gattina, ali ne bi vam jezuitje posodili za potne troške v Ameriko?

Obt. Jaz tega nisem nikdar ne prosil ne prašal.

Preds. Ali poznate samostan jezuitov v Kraljevičevcih?

Obt. Poznam samo kabinet in delavnico patra Bettineschija, v katerega sobi sem bil trikrat. Poznam tudi cerkev. Drugače ne vem nič.

Preds. Vi ste delali tudi v samostanski kovačnici?

Obt. Sem, in takrat sem bil tudi na vrtu.

Preds. Ali ste bili kedaj v rektorjevi sobi?

Obt. Nikdar.

Preds. Kedaj ste bili zadnjič v samostanu?

Obt. V sredo, 9. jan. Bil sem pri patru Bettineschiju, da mu pokažem neko platinotipjo ter da mi prevede nekaj nemškega. Ker ni umel jedne besede, je šel v svojo sobo pogledat v slovar.

Preds. Pater Bettineschi pravi, da ste se, ko je došel do svoje sobe, zadržali neke dve do 3 minute.

Obt. To ni res. Jaz sem mu sledil za petami ter takoj za njim prišel v sobo.

Preds. Ta vaš izostanek 2 ali 3 minut vzbuja sum, da ste v tem času povzeli z voskom odtis ključavnice rektorjeve sobe.

Obt. Nisem. Jaz sem takoj za Bettineschijem prišel v njegovo sobo.

Preds. Povejte nam na kratko, kaj ste delali in kje ste bili 12. jan. od jutra do mraka?

Obtoženec izpove obširno, kakor nam je že znano.

Po še nekaterih vprašanjih in odgovorih pridejo na vrsto priče — jezuitje.

(Pride še.)

Oprav. štev. E 384/5

1

Dražbeni oklic.

Vsled sklepa z dne 5. sept. 1905 opravilna številka E 384/5/1 se prodajo dne 14. septembra 1905 predpoldne ob 9. uri v Gorici, Corso Giuseppe Verdi na javni dražbi premišnina in modno blago od konkurzne mase Zanolli-Mulig.

G. kr. okr. sodnija v Gorici, odd. VIII.
dne 6. septembra 1905.

Razglas.

Na c. kr. pripravnici za učiteljstva v Sežani se bode vršilo vpisovanje učencev dne 16. septembra t. l. Vsprejema se učence, kateri so izpolnili 14. leto ali ga vsaj v kratkem izpolnijo, in tudi starejše mladeniče. Vsak zglašenec naj pride z očetom ali istega zakonitim namestnikom in naj donese sledeče listine:

1. krstni list,
2. spričevalo o cepljenju kozic,
3. zdravniško spričevalo o popolnem zdravju, o zdravju obeh in normalno razvitem telesu;
4. zadnje spričevalo o dovršitvi kake večrazredne ljudske šole, ali o nekaterih nižjih razredih kake srednje šole.

Starejši mladeniči, kateri že več časa niso hodili v kako javno šolo, naj prinesejo

5. tudi spričevalo o dostojnem navedenem življenju od časa, kar so zapustili šolo.

To spričevalo naj izdā županstvo in naj ga podpiše tudi duhovniški urad.

Sežana, dne 6. septembra 1905.

Voditelj.

„O, teh poznam že mnogo.“
„Toda nobenega še ne poznate, ki bi bil tak, kakor je ta, o katerem govorim.“

„Od kod prihaja? S konca sveta?“

„Morda še od bolj daleč.“

„O vruga! Ne želel bi si, da prinese s seboj naš zajutrek.“

„Ne, bodite brez skrbi, naš zajutrek pride iz materine kuhinje. Toda vi ste lačni.“

„Da, priznam vam, dasi je to povedati zelo poniževalno. Toda včeraj sem obedoval pri gospodu Villefortu, in ne vem, če ste opazili, ljubi prijatelj, da se obeduje pri vseh teh ljudeh s sodnije zelo slabo. Človek bi pri njih rekel, da jih peče vest.“

„O za Boga, ne zabavljajte nad tujimi obedi, in pomislite, kako se obeduje pri vaših ministrih.“

„Da, toda mi vsaj ne vabimo boljših ljudi; in prosim vas, verjemite mi, če bi ne bili prisiljeni, dvoriti pri naši mizi ljudem, ki dobro mislijo in zlasti dobro glasujejo, da bi se pač čuvali, vabiti jih na obede.“

„Torej, moj ljubi, vzemite še kozarec eresa in kosec biskvita.“

„Zelo rad, vaše špansko vino je izvrstno; tu vidite, kako prav imamo, da hočemo v tej deželi obraniti mir.“

„Da, toda don Carlos?“

„Torej, don Carlos bode pil bordeauxsko vino, in v desetih letih poročimo njegovega sina z malo kraljico.“

„Kar vam donese red zlatega runa, če bodete še v ministertvu.“

„Zdi se mi, Albert, da me hočete danes gostiti z bleščecimi nadami.“

„Ej, priznati mi morate, da je to za zelodec največja zabava; toda čujte, v prednji sobi slišim Beauchampov glas; z njim bodete razpravljali, in tako vam mine čas.“

„In o čem naj razpravljava?“

„O časnikih.“

„O, ljubi prijatelj,“ pravi Lucien z vzvišeno prezirljivostjo, „ali mislite, da jaz časnike čitam?“

„Vzrok da več, da razpravljata o njih.“

„Gospod Beauchamp!“ naznani komornik.

„Vstopite, vstopite, strašni skribent,“ pravi Albert, vstane in gre mlademu možu naproti. „Glejte, tukaj je Debray, ki se s studom obrača od vas, ne da bi vas čital; vsaj pravi tako.“

„Zelo prav ima,“ odvrne Beauchamp, „dela kakor jaz, ki ga kritiziram, ne da bi vedel, kaj počne. Dobro jutro, komander!“

„O, vi že veste!“ odvrne tajnik, stisnivši žurnalistu roko in nasmehnivši se mu.“

„Kakor je Bog v nebesih,“ odvrne Beauchamp.

„In kaj pravi k temu svet?“

„Kateri svet? V letu milosti 1838. imamo mnogo svetov.“

„Ej, kritiko-politični svet, katerega lev ste vi.“

„Pravi, da je stvar pravična in da vi sejete prerudeče, da bi ne zrastle modro.“

„Gejte, glejte, to ni slabo,“ pravi Lucien. „Zakaj niste našinec, moj ljubi Beauchamp, s svojim duhom bi napravili v treh ali štirih letih svojo srečo.“

„Tudi pričakujem samo nečesa, da ubogam vaš nasvet. To je ministertvo, ki je zagotovljeno samo na šest mesecev. Zdaj kratko besedo, moj ljubi Albert. Ubogemu Lucienu moram itak dati časa, da se oddahne. Ali bodemo zajutrekovali ali obedovali? Jaz moram v zbornico. Vidite, da tudi nam ni poslano z rožami.“

„Zajutrekovali bodemo; le dveh oseb še počakamo, in kakorhitro prideta, sedemo k mizi.“

„In kakšne vrste ljudi še pričakujete k zajutreku?“ vpraša Beauchamp.

„Jeden je plmič in drugi diplomat,“ odvrne Albert.

„Torej bode rabil plmič dve kratki in diplomati dve dolgi uri. Vrnem se k desertu. Prihranite mi jagode, kavo in smodke. V zbornici bom obedoval izrezek.“

„Ne storite tako, Beauchamp, kajti če bi bil plmič tudi kak Montmorency in diplomat kak Metternich, hočemo vendar zajutrekovati točno ob poljednajstih. Za zdaj storite kakor Debray, poslužite se mojega xeresa in biskvita.“

„Torej naj bode; ostauem! To jutro se moram vsekakor raztresti.“

„Dobro, prav kakor Debray. Vendar bi mislil, če je ministerstvo potrto, da bi morala biti opozicija vesela.“

„O, vidite, moj ljubi, to je, ker ne veste, kaj mi preti. To jutro moram poslušati v zbornici govor gospoda Danglarsa in zvečer v salonu njegove žene tragedijo francoskega para. Vrag vzemi konstitucionelno vlado. In ker nam je bilo, kakor pravijo, dano na prosto voljo, kako smo vendar mogli dobiti to!“

„Zdaj razumem, da vam je treba, da si naberete veselosti.“

„Ne grajate vendar govora gospoda Danglarsa,“ pravi Debray; „saj glasuje za vas, saj je opozicionalec.“

„Da, za Boga, in to je nesreča! Tudi pričakujem, da ga odposljete v Luxembourg, kjer mu bode možno smejeti se popolnoma po poljubnosti.“

„Moj ljubi,“ pravi Albert Beauchamp, „pozna se, da so španske zadeve urejene, kajti danes ste zelo ostri. Spomnite se, da govori pariška kronika o poroki, ki ima zvezati mene in gospico Evgenijo Danglars. Torej ne morem pripustiti z lahko vestjo, da grajate zgovornost moža, ki mi nekega dne poreče: „Gospod grof, zuano vam je, da dam svoji hčerki dva milijona.“

(Dalje pride.)

NAZNANILO.

Čast mi je najljubše naznaniti slavnemu občinstvu, da sem si osvojil dobro znani in obnovljen

hotel „pri zlatem jelenu“ („Al Cervo d'oro“)

zdržen s pivarno in restavracijo „pri ledenici“

Gorica, Ozka ulica št. 7, 9, 11.

Ker je to podjetje že od nekdaj na najboljšem glasu, trudil se bodem tudi jaz vsem željam častitih obiskovalcev mojega hotela in restavracije kar najbolje postreči. Hotel stoji sredi mesta in je za cenjene gg. potnike najboljše pripraven. Vse sobe so z novim pohištvom okusno opremljene. Cene zmerno. Omnibus k vsakemu vlakcu. Kuhinja je v najboljših rokah. Na blagohoten obisk vabi najljubše

ALOJZIJ RASBERGER,
hotelier in restavrater.

Lekarnarja A. THIERRY-jev
BALZAM pristen le z varstveno znamko zelena nuna.

Najstareje ljudsko sredstvo proti prsim in pljučnim boleznim, kašlju, riganju, želodnemu krču, slabemu teku, kiselici, zgagi, zaprtju, napihovanju, influenci, ranam, zobobolu itd. Franko na vsako pošto z zabojem vred: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic 5 K, 60 malih ali 30 dvojnatih steklenic 15 K.

Jedino pristno **Centifolijno mazilo.**

(Mazilo iz cvetlic tarzentrok.)

Najmočnejše čistilno mazilo sedanjosti. Učinkuje go tovo pri zastarelih bolečinah in ranah. Stane s spremeno in poštino vred: 2 lončka K 3-60. Pri tno jelenu iz lekarne pri angelju varuhu A. THIERRY-ja v Progradi pri Rogatcu-Slatini kamor naj se naslavljajo narččila. Da ta zdravila gotovo učinkujejo, ter so nenadomestna, prituje brošurica s tisočimi zahvalnimi pismi, ki je prilijana zastoj balzamu, ali se isto dopolnje posebej na zahtovo.

Gorica * Gorica
Klimatično zdravilišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetljava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičnim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

Išče se učenca

za **fotografsko stroko.**

Na lov pové upravništvo.

Meblovana soba

s prostim vhomom v I. nadstr. ic jedno stanovanje

z dvema sobama, predsobo in kuhinjo v IV. nadstr.

se oddá.

Več se izve v Semeniški ulici št. 16. I. nadstr. dopoldne.

Najceneja poprava dvokoles pri

BATJELU

v Gorici, Via Duomo št. 3.
Zastopstvo dveh tovaren.

Štev. 988.

Razglas.

Da se napravi potreben red na tukajšnjem pokopališču, je sklenilo podpisano občinsko starešinstvo v seji dne 9. decembra 1904. da se morajo odpraviti do konca tega leta vsi nagrobni spomeniki in vse ograje iz grobišč, katera so nad 10 let stara in za katera ni bil odkupljen prostor.

To v znanje in ravnanje vsem prizadetim domačinom in ptujcem. Po preteku določenega časa 31. dec. 1905. izvrši to občina Solkan, dolžni pa izgube pravico do spomenikov in ograj.

Županstvo v Solkanu
dne 28. avgusta 1905.

Župan:

Mih. pl. Battistič.

Zahvala.

Globoko ganjeni vsled obilnih dokazov sočutja izrekamo tim potom svojo najsrčnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ter vsem onim, kateri so spremili našo nepozabno soprogo oz. romo mater

Lucijo Kuštrin roj. Ternovic

k večnemu počitku.

Konečno zahvalujemo se nadalje vsem onim, kateri so nam v teh dneh žalosti na katerikoli način lajšali neizmerno ból. Bog vsem povrni!

V Gorici, dne 9. septembra 1905.

Žalujoča rodbina Kuštrin.

Za gg. učitelje!

Izšel je lično vezan, jako praktičen

učiteljski koledar

z imenikom ljudskih šol in učiteljskega osebja na Kranjskem, južnem Štajerskem in Primorskem, z osebnim staležem kranjskega ljudsko-šolskega učiteljstva in z ročnim zapisnikom za šolsko leto 1905/06. Sestavil učitelj v Ljubljani.

Cena: Za 75 učencev 70 v., za 100 učencev 80 v., za 125 učencev 90 v., za 150 učencev 1 K.

Naroča se pri založniku in tiskarju Iv. Pr. Lampretu v Kranju.

Lepa mesečna soba

se oddá,

v središču mesta pri boljši družini.

Kjé, pové upravništvo »Sošec.

„Narodni kolek“

koleke, pošne znamke in vse pošne vrednostnice prodaja

knjigarna

A. GABRŠČEK.

Slovanska knjigarna

A. GABRŠČEK v Gorici

priporoča naslednje knjige in muzikalije:

Album „Kranjsko v slikah in opisih“, eleg. vezan 4 K.
Aleksandrov: Pesmi in romance, broš. 3 K 50 h, eleg. vez. 5 K.
Aškerc A.: Zlatorog, planinska pravljica iz Trente, broš. 1 K 60 h, eleg. vez. 3 K.
Cankar Ivan: Vinjete, broš. 3 K 60 h, eleg. v platno vez. 4 K 60 h.
— Jakob Ruda, drama, broš. 1 K 20 h.
— Za narodov blagor, komedija; broš. 2 K, eleg. v platno vez. 3 K.
— Knjiga za lahkomišelnce ljudi, broš. 2 K 50 h, eleg. v platno vez. 3 K.
— Kralj na Betajnovi, drama; 2 K.
— Erotika, II. izdaja; broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.
— Hiša Marije Pomotnice, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 50 h.
— Gospa Judit, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.
— Čehov Anton: Momenti, broš. 3 K, eleg. vez. 4 K.
Jelovšek Vlad.: Simfonije, broš. 2 K.
Jelovšek Ernestina: Spomini na Prešerna, broš. 2 K, eleg. v platno vez. 3 K 40 h.
Dr. Ilešič Fr.: Prešeren in Slovanstvo, 70 h.
Kaj hočemo? Poslanica slov. mladini, broš. 50 h.
Kersnik Janko: Zbrani spisi.
I. sešitek. Cyklamen, broš. 2 K 50 h.
II. sešitek. Agitator, broš. 2 K 50 h.
III. sešitek. Na Žerinjah, broš. 2 K 50 h.
IV. sešitek. Lutrski ljudje, Testament, broš. 2 K 50 h.
V. sešitek. Rošlin in Vrjanko, 2 K 50 h.
VI. sešitek. Jara gospoda, Očetov greh, broš. 2 K 50 h.
VII. in VIII. sešitek. Gospod Janez, Kmetске slike, Humoreske, Povesti za ljudstvo, broš. 5 K.
Kersnik Janko: Zbrani spisi. Vezana izdaja. V platno vez. po 6 K, v fini pol franc. vezbi po 7 K.
I. zvezek: Cyklamen in Agitator.
II. zvezek: Na Žerinjah, Lutrski ljudje in Testament.
III. zvezek: Rošlin in Vrjanko, Jara gospoda in Očetov greh.
IV. zvezek: Gospod Janez, Kmetске slike, Humoreske, Povesti za ljudstvo.
Kette Dragotin: Poezije, eleg. vez. 4 K 40 h. (Razprodano; nova izdaja se pripravlja.)
Kocbek Fran.: Pregovori, prilike in reki, 60 h.
Dr. Krek Gojmir: Anton Aškerc, Studie, broš. 1 K 60 h.
Kveder Zofka: Iz naših krajev, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 4 K.
Murnik Rado: Navibanci, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 3 K 50 h.
Murnik Rado: Buzek v strahu, broš. 70 h.
Prešernove poezije. Uredil A. Aškerc, broš. 1 K 40 h. Elzevir izdaja 3 K.
Dr. Sorli Ivo: Človek in pol, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 3 K 50 h.
Trdina Franc: Bahovi huzarji in Itri, broš. 3 K, eleg. vez. 4 K 50 h.
— Bajke in povesti I., broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.
Vasičeva M.: Dobra kuharica, v platno vezana 6 K, 6 K, po pošti 6 K 50 h.
Vseučilniški zbornik, broš. 4 K.
Zupančič Oton: Časa spojnosti, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K.
Zupančič Oton: Čez plan, broš. 2 K, eleg. v usnje vez. 3 K.

Zoologijski atlant. Sestavil H. Leutemann. Slovenski mladini razložil A. Pavlin. 24 tabel s 255 koloriranimi slikami in 57 strani besedila. Trdo vez. 6 K.
Dobri otroci. Kolorirane slike s pesmicami. Za najmlajšo mladino. Cena 24 h.
Naše domače živali. Kolorirane slike iz domačega živalstva brez besedila. Broš. 40 h.
Drobiz v podobah. Cena navadni izdaji 40 h.
Drobiz v podobah. Leporello-izdaja (slike so napete na močni lepenci s platnenimi hrbtmi, in sicer na eni strani „Drobiz“, na drugi pa „Naše domače živali“). Cena 1 K 50 h.
Noetova barka. Živalstvo v podobah s pesmicami. Kolorirana izdaja. Cena 1 K 50 h.
Sladki orehi. Računski primeri v slikah in pesmicah. Cena kolorirani in kartn. izdaji 1 K 60 h.

Muzikalije:

Podoknica iz Teharskih plemičev za klavir. Hoffmeister K., 1 K.
Pesmi za visoki glas s spremljevanjem klavirja. Hoffmeister K., 1 K 50 h.
Trije jahači, melodram za klavir. Hoffmeister K., 1 K.
Zvezdica, polka mazurka za klavir. Volarič H., op. 9. 90 h.
Slovenske narodne pesmi. Pirnat Stanko, partitura 3 K 40 h. — Posamezni glasovi po 40 h.
Tri Aškercove balade, zložil Risto Savin. 2 K 40 h.
Zimska idila. Balada za srednji glas. Risto Savin. 1 K.
Pod oknom. Samospev za bariton, dr. Gojmir Krek. 1 K 60 h.
Pozdrav Gorenjski, valček za klavir. Parma Vikt. 3 K.
Bela Ljubljana, valček za klavir. Parma Viktor. 2 K 40 h.
Album slovenskih narodnih napevov za klavir. I. zvezek, Gerbič Fran, 3 K.
Album slovenskih narodnih napevov za klavir. II. zvezek, Gerbič Fran, 3 K.
Možiček. Enočejanska pantomima za klavir. Ipavec. 5 K.
Tri pesmi za en glas s spremljevanjem klavirja. Lajovic Anton, 2 K 50 h.
Legionarji. Uglasbil V. Parma.
I. Zapaj mi, ptičica, glasno. Pesem za sopran s klavirjem. 1 K 20 h.
II. V petju oglasimo. Možki zbor s klavirjem 1 K 80 h.
III. Kuplet za moški glas s klavirjem 1 K.
IV. Romanca. Za tenor z moškim zborom in klavirjem. 1 K 80 h.
V. Ptička. Za sopran s klavirjem 1 K 20 h.
VI. Skoz vas. Koračnica. Za petje s klavirjem 1 K 20 h.
Rokovnjači. Uglasbil V. Parma.
I. Uvertura za klavir 2 K 50 h.
II. Kuplet za moški glas s klavirjem 1 K.
III. Zora vstaja. Za sopran 1 K.
IV. Cvetičih deklic prsa bela. Sopran z mešanim zborom in klavirjem 2 K.
Mladi vojak. Koračnica za klavir. Uglasbil V. Parma 1 K 20 h.
Ista za citre 1 K.
Zdravilje. Za samospeve s klavirjem. Uglasbil V. Parma 3 K.
Triglavske rože. Valček po slovenskih napevih za klavir. Uglasbil V. Parma 2 K 50 h.
Slovenske cvetke. Potpourri po slovenskih napevih za klavir. Zložil V. Parma 3 K.

Za citre:

Venec slovenskih pesni za citre. Mešiček Jos. II. natis, 1 K 40 h.
Slovenski citrar št. 1. Mešiček Jos. Narodna koračnica, 80 h.
Slovenski citrar št. 2. Koželjski Fr. S., Na vasi fantaz., 90 h.
Punk v igranju na citrah. Koželjski Fr. S. I. zvezek 3 K, II. zvezek 3 K, III. zvezek 2 K 60 h.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

trg Korenj št. 11.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico, o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franke v priv. Schwannan-Apotheke, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevano brezplačno.

Ogrska

cvetlična paprika

iz Segedina I. vrste, sladka, garantir. pristna, priznana iavrstne vrste. Lastni pridelek kg za K 5. Razpošilja po povzetju od 1 kg dalje franko. Nalajne posebnosti: slatna, ograki salami itd se zaračunajo najceneje.

Razpošiljalnica vsakovrstnih deželnih pridelkov

Haupt A. Rudolf

Budimpešta (Ogrsko) VII. Ovodagasse 22

5 kron in še več zaslužka na dan

Družba za domača dela in strojev za pletenje.

Iščejo se osebe obojega spola za pletenje na našem stroju. Lahko in hitro delo skozi celo leto. Ni treba nobenih znanostij. Se ne gleda na oddaljenost in delo prodajamo mi.

Družba za domača dela in strojev za pletenje **Tomaz H. Whittick & Co** — Praga 4 sv. Petra 7. I. 434. — Trst, ul. Campa- nile 13—434.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi čez Havre v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo najstarejšo firmo

Zwilchenbart, Basel (Švica) Centralbahnplatz 9.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

CHRISTOFFLE

Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznane težko posrebrnjene najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christoffle & Cie — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki gornjo tovarniško znamko in ime Christoffle.

RAZGLAS.

Podpisana si usojata naznanjati, da smeta od 1. avgusta tekočega leta dalje — vsled pridobljene koncesije od obrtne oblasti — sprejemati vsa naročila

električne luči in gonilnih naprav,

kakor tudi vsa popravila spadajoča v to stroko.

Z ozirom na dolgoletno vezbanje pri najboljših tvrdkah te stroke (Schuckert, Siemens & Halke) pričakujeta da, se bode slavno občinstvo ravno tako zapušno obračalo na podpisanca kakor doslej ter zagotavljata solidno in ceno izvršitev vsakega naročila spadajočega v našo stroko.

Sprejemata cenj. naročila ter dajata razna pojasnila spoštovanjem udana

Ivan Potocnik & A. Hügel

Mehanična delavnica.

Vpeljava plina, vode in električne luči.

V Gorici, za vojašnico št. 13.

ANTON IVANOV PEČENKO

Gorica

priporoča svojo

veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; pletenjskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Mešanske pivovarne“ in domačega žganja I. vrste v steklenicah, katerega pristnost se jamči.

Zaloga ledu, kateri se oddaja le na debelo od 50 kg naprej.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrsko države v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

C. kr. krojaški kroji, vsakteremu razumljivi, raznih velikosti. Cena za celo obleko 18 K, samo telovnik in jopa 10 K.

M. POVERAJ

v Gorici, na Travniku.

Vojaški in uradniška krojačnica. Trgovina z manufakturnim blagom in gotovih oblek. Nizke cene brez konkurence. Vse priprave za vojaštvo. Častniške in uradniške uniforme z orožjem.

Ponos vsake gospodinje je dobra kava.

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

se ne bi smela pograhati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se ne pravi kavnina pijača.

zahtevajte le izvirne zavojke s imenom »KATHREINER«.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče npruberskega in drobnoga blaga ter tkalca, preje in silij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanko za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetilnice. — Rožni veneli. — Mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Odlikovana pekarija in sladčičarna.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu v (lastni hiši.)

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Prodaja tudi različne moke.

Eksport

Mizarska zadruga

Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podružnica v Spljetu. Zastopstvo v Orjantu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporočata svojo

zalogo šivalnih strojev

raznih sistemov,

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastavo in na menice po 6 %. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1904. (v kronah): **Ölanov** 1781 z deleži K=113.382. — **Hranilne vloge** 1.554.989 13. — **Posojila** 1.570.810 39 — **Vrednost hiš** 110.675 — (v resnici so vredne več). — **Reservni zalog** 75.101 01.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

V zalogi ima tudi razne kamnite plošč umivalnike za kuhinje, žlebe itd.

F. Podberšič,

avtoriz. kamnoseški mojster, Gorica, Tržaška ulica št. 17.

— Priporoča —

se slavnemu občinstvu za bližajoči se vseh vernih duš dan

svojo bogato zalogo

različnih nagrobnih spomenikov, bodisi priprostitih ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više.

Sprejema in izdeluje vsakovrstne kamnoseške in v strojništvu stroje spadajoča dela po pravi zmernih cenah.

Prva konsumna zaloga olja

Henrik Curiel

Tekališče Jos. Verdi 42. GORICA Tekališče Jos. Verdi 42.

Specialiteta oljkinega olja

Jedilno olje po 28 kr.

Srednje vrste à 32 kr. liter	
fine	36
iz Istre	40
„ Corfu	48
„ Bari	56
„ Molfette	64
„ Provence	72
„ Monte S. Angelo	80
„ Luke	96

Sprejemajo se naročila v posodah od 5, 10, 15 litrov, katere se prepusti stranki, dokler jih rabi.

Brezplačno pošiljanje na dom.

V bližini bodoče postaje

Sv. Lucija-Tolmin

(Bohinjska železnica)

se prodaja po nizki ceni hiša — sezidana pred 2 leti — z dvema stanovanjima in pripadajočimi prostori in vrtom. Restni ponudniki si lahko ogledajo hišo ter opozorijo prej gradbeno podjetje bratov Redlich in Berger v Tolminu. Na željo se pošlje tudi obris in točen opis poslopja.